

af sagkyndige. Rigsdagen kan jo umuligt selv rejse rundt og banke paa Kedler og se efter, om de trænge til Reparation eller ikke, og ganske at forkaste et sagkyndigt Skøn er, hvad enten det gælder Færger eller et Skib som dette, ikke tilraadeligt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Brandes: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Carstensen: Jeg tror, jeg maa fraaade mine Meningsfæller at stemme for Udvalg. Det er jo aabenbart, at vises Sagen hen til et Udvalg, vil det ikke komme til at arbejde før efter Nytaar, og der vil altsaa hengaa i det mindste en Maaned, inden der kommer nogen Betænkning, og det er en ikke ringe Forsinkelse. Mine Meningsfæller ere ikke stillede som jeg, de have ikke den lette Adgang til tekniske Oplysninger, som jeg har. Jeg betragter denne Ombygning og denne Hovedreparation som noget, der vil føre til, at Hans Majestæt Kongen faar et godt, trygt og hyggeligt Skib. Derfor bryder jeg mig ikke om Udvalg. Hvis imidlertid nogle ærede Medlemmer mene, at de bør studere Sagen nøjere og konferere med Teknikere personligt, saa kunne de jo stemme for Udvalg; jeg raader imidlertid til at stemme imod det.

Madsen-Mygdal: Naar der fra en eller anden Side her i Salen ønskes Udvalg nedsat om en eller anden Sag, plejer jeg som Regel ikke at være derimod, selv om der nok kunde være nogen Grund dertil. I det foreliggende Tilfælde forekommer det mig alligevel, at det vilde være uheldigt at nedsætte noget Udvalg. Jeg nærer nemlig nogen Frygt for, at man kan berede Sagen Vanskelighed ved at nedsætte Udvalg, i alt Fald vil man forhale dens Afgørelse i temmelig lang Tid. Jeg anser det for rigtigt, at Sagen fremmes hurtigt

i Henhold til de Oplysninger, som den højtærede Forsvarsminister har givet os, og jeg vil derfor tilraade mine Meningsfæller at stemme imod Nedsættelse af Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag af *Brandes* om Sagens Henvi-
sning til Udvalg paa 11 Medlemmer
forkastedes med 34 Stemmer mod 10.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en livsvarig, aarlig Hædersgave til Deltagere i Kampene for Fædrelandet i Aarene 1848 - 50.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 127—28.)

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Forslaget gaar ud paa, at der nu ydes Veteranerne fra 1848—50 i deres høje Alder en livsvarig Hædersgave som en Støtte og Erkendtlighed for, at de den Gang have deltaget i Krigen. Der har jo tidligere været Tale om noget saadant. I Fjor forelaa der et Andragende i Folketinget om at yde en livsvarig Hædersgave saavel til Veteranerne fra 1848—50 som til dem fra 1864. Det oplystes den Gang, at af Veteranerne fra 1848 var der 7,000 og af Veteranerne fra 1864 23,000 tilbage. Det vilde, hvis man skulde yde 100 Kr. aarlig til hver, beløbe sig til i alt 3 Mill. Kr. Den meget betydelige Udgift, som herved vilde blive paalagt Statskassen, afskrækkede fra at gaa ind paa Andragendet. Veteranerne fra 1848—50 vedbleve imidlertid at virke for, at de skulde have en saadan Støtte. I Sommer blev der afholdt et Møde af Repræsentanter for dem, og derfra er der kommet et nyt Andragende om en aarlig Hædersgave for dem alene. Efter at jeg har forhandlet med de forskellige Grupper i Folketinget, er man der nede naaet til Enighed om at lade dem fra